

Enderrock | Saül Gordillo | Actualitzat el 22/04/2021 a les 13:45

Quinze anys d'iCat, l'emissora necessària

?El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la CCMA, Saül Gordillo, rememora els inicis d'iCat i en repassa l'evolució

Saül Gordillo | Arxiu

Quan el 22 d'abril del 2006 l'aleshores president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, va inaugurar iCat i l'endemà, Sant Jordi, començaven formalment les emissions de la nova emissora pública, ningú es devia imaginar les dificultats amb què, amb els anys, es trobarien tant el projecte radiofònic com l'escena musical catalana i la cultura en general. La pandèmia ha castigat molts sectors del país, i el cultural i la seva indústria probablement han estat un dels més perjudicats per les restriccions i l'impacte de la covid-19 en les nostres vides.

Aquest Sant Jordi celebrem els 15 anys del naixement d'iCat, i ho fem en un context que ha donat més sentit i utilitat a l'emissora musical i cultural del grup d'emissores de la Generalitat. iCat ha ajudat l'audiència a fer més suportable el confinament i les restriccions de la pandèmia, però també hi ha contribuït perquè l'escena musical del país disposés d'una eina i d'un aparador essencial en aquests temps difícils. De la mateixa manera que una revista com ENDERROCK ha esdevingut referent imprescindible i ha estat el pal de paller per a músics, productors i tota la indústria, l'emissora iCat s'ha guanyat al llarg d'aquests 15 anys el respecte, la credibilitat i la complicitat de la major part de l'escena musical catalana.

La creació d'iCat a l'entorn de Sant Jordi del 2006, amb l'aleshores director del grup d'emissores, Oleguer Sarsanedas, i els seus més estrets col·laboradors en el projecte, Lluís Cuevas i Marc Vicens, ha permès que grups desconeguts tinguessin la primera oportunitat i ha afavorit un

imaginari propi no exempt de connexions amb la millor oferta internacional. Creiem, honestament, que iCat és tan necessària a les ones com ho pot ser ENDERROCK al mitjà imprès i ara també digital, i a la gala anual de referència amb els seus premis. Un país sense iCat i sense ENDERROCK seria més pobre, i avui estaria més afeblit per afrontar els reptes de futur que té el sector en l'horitzó postpandèmia.

A iCat li tornarà a tocar jugar un paper fonamental en el renaixement de l'activitat cultural del país, serà l'emissora oficial dels festivals musicals quan tornin, promovent el nou talent, afavorint la diversitat de gènere, potenciant els programes culturals de literatura, arts escèniques, sèries, cinema, cultura popular... iCat haurà d'agafar el timó i tornar a ser motor de la difusió cultural en sentit ampli al nostre país. L'emissora nascuda per Sant Jordi del 2006 haurà de combatre el drac de la postpandèmia i de les amenaces que la revolució digital pugui comportar per a l'escena musical d'un país com el nostre, de la nostra dimensió i amb els nostres condicionants. iCat no només haurà de continuar fent d'aparador, sinó que també haurà de donar motivacions a una ciutadania que reclama poder retornar amb garanties i il·lusions renovades al món sempre enriquidor de la descoberta cultural.

Foto: Carles Rodríguez

La lluita d'iCat contra el drac no és nova. Se'n va sortir de 5 anys d'apagada a les ones, de tal manera que d'aquests 15 anys de vida només 10 han compaginat l'FM amb l'aposta digital. El setembre del 2017, gràcies a l'impuls del vicepresident del govern i conseller d'Economia Oriol Junqueras i del conseller de Cultura Santi Vila, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) va poder complir un dels objectius de l'actual direcció de Catalunya Ràdio: recuperar iCat a l'FM. Des del setembre del 2017, el creixement de l'audiència d'iCat ha estat sostingut, ha arribat a xifres similars als resultats que l'emissora tenia abans del tancament a les ones hertzianes. L'últim EGM ha situat iCat amb 30.000 oients, i aquesta xifra va acompanyada d'un creixement dels consums digitals i de l'èxit de diverses apostes de ràdio visual que estan fent forat entre el públic més jove. Últimament es parla molt de la desafecció del jovent del país amb els mitjans

audiovisuals públics, però sovint es fa des d'un cert desconeixement per la bona feina que està fent iCat en particular i Catalunya Ràdio en general, en l'àmbit del podcast i de la ràdio visual.

Els professionals i col·laboradors de la ràdio pública també mereixen un reconeixement en aquest sentit, perquè no és fàcil connectar amb noves audiències i el públic jove enmig del tsunami de plataformes digitals externes i del soroll de les xarxes socials. Els programes d'iCat en format de ràdio visual des del flamant estudi 2 a Diagonal 614 acumulen milers de reproduccions d'usuaris que difícilment escoltarien ràdio, i molt probablement tampoc no coneixerien els mitjans públics del país. Novament, iCat lluitant contra un drac, en aquest cas, global.

iCat compta amb el públic més jove del grup d'emissores de Catalunya Ràdio, amb una mitjana d'edat de 41 anys. Una edat que està 2 anys i mig per sota de la mitjana del total de les ràdios temàtiques a Catalunya. La nostra 'ràdio inquieta' disposa d'una programació que cada nova temporada va incorporant nous atractius i reclams per mantenir l'interès d'una audiència exigent i fidelitzada, que té iCat com l'emissora prescriptora de capçalera a l'hora de decidir a quin festival ha d'anar, quina obra de teatre no s'ha de perdre, quina és l'última sensació en la cançó d'autor... iCat l'ha guiat culturalment durant 15 anys, i en continua sent el referent radiofònic en aquest àmbit.

Gràcies al retorn a l'FM, s'ha guanyat audiència més enllà d'una comunitat molt militant que va donar suport al canal durant els 5 anys d'emissió exclusiva en línia -entre el setembre del 2012 i del 2017- i avui la meitat dels nostres oients tenen entre 35 i 44 anys, una franja d'edat que en el total de la ràdio temàtica a Catalunya és d'un 22%, mentre que a iCat representa la meitat de l'audiència. Un 17% de la resta de l'audiència d'iCat està per sota d'aquesta franja d'edat, segons la darrera onada de l'EGM. Un 60% de l'audiència d'iCat és població laboralment activa, i un 25% dels 30.000 oients compten amb formació universitària superior. Abans del tancament a l'FM, l'emissora havia arribat als 64.000 oients l'any 2013.

Més de 500 concerts en directe, especialment de festivals com Primavera Sound, Sónar, Cruïlla, Vida, Mercat de Música Viva de Vic i Acústica han estat emesos i enregistrats per iCat. Bufem -virtualment- les espelmes dels 15 anys amb el desig de tornar ben aviat a ser-hi presents, i en aquests i altres festivals, de continuar-hi contribuint com a mitjà oficial de la majoria, i de posar-hi tots l'energia perquè la necessitat d'una emissora com iCat sigui ben útil, visible i exitosa en el país de la postpandèmia.

Felicitats als amics d'iCat, als seus professionals, al sector musical i cultural, i gràcies per la confiança!